

[Stensballe.]

I det foreliggende Lovforslags § 7 finder vi nu det Forslag om Afstemningsregler, som blev drøftet i Udvalget, men hvorom der ikke kunde opnaas Enighed. Der kunde vel opnaas Enighed om det principielle: at Afstemningsreglerne burde ændres, saa at simpel Majoritet blandt Afstemningsdeltagerne ikke under alle Omstændigheder skulde kunne forkaste et Mæglingsforslag, men naaar man saa skulde til at fastsætte Procenterne, hørte Enigheden op, og Resultatet af Forhandlingerne i Udvalget blev da, at De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter sammen med den socialdemokratiske Folketingsmand Lundberg stillede et Forslag, hvorimod Udvalgets andre Medlemmer med Undtagelse af den radikale Repræsentant, Folketingsmand Rager, og de to Ministre, der ikke deltog i Udvalgets Afstemninger, medmindre der var Enighed, stillede et andet Forslag, og dette Forslag samlede altsaa en ganske overvældende Majoritet. Om Sammenkoblingen var der stillet Forslag af de samme Medlemmer, som havde foreslaaet Ændringer i Afstemningsreglerne; de vandt et stort Flertal for deres Forslag — et Flertal, som bestod af 3 Repræsentanter for Arbejdsgiverne, Repræsentanten for den faste Voldgift, Professor Krabbe, og Forligsmanden, Direktør Riis-Hansen, af de Konservatives og Venstres Repræsentant og Repræsentanten for Andelsorganisationerne —, hvorimod de hverken kunde faa Tilslutning dertil fra den radikale Repræsentant i Udvalget eller fra De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter, ej heller fra Folketingsmand Lundberg. Saaledes gik da Indstillingen fra Udvalget. Det radikale Medlem har kun udtalt sig positivt om een Ting heri, idet han har givet Tilslutning til et Forslag, som subsidiært — endogsaa meget subsidiært — var stillet af Professor Krabbe, og som Forligsmanden, Direktør Riis-Hansen, ligeledes meget subsidiært havde givet sin Tilslutning. Man fristes til at tro, at det ærede radikale Medlems Ønsker om at faa noget gennemført i saa Henseende har været minimale, for han gav Forslaget Gift, da han foreslog en Rettelse i Professor Krabbes Forslag, hvorefter det kun var Folketinget og ikke den samlede Rigsdag, der skulde tage Bestemmelse om at overlade Statsministeren at indføre tvungen Voldgift under bestemte Forhold. Det var nu i og for sig heller ikke saa underligt, at man ikke kunde komme videre ad den Vej, idet ingen af de 3 andre Partier, hverken Arbejdsgiverne eller Arbejdernes Repræsentanter, vilde medvirke til Indførelse

af tvungen Voldgift, ej heller Repræsentanten for Andelsorganisationerne. Det ærede Medlem Hr. Rager stod saaledes reelt ene om et efter min Opfattelse saa mishandlet Forslag, at han slet ikke kunde vente at faa det gennemført i Rigsdagen, thi jeg kan da ikke tænke mig, at Lands-tinget vilde fraskrive sig Ret til at tale med om dette Spørgsmaal. I øvrigt kan jeg ganske slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Spørgsmaalet om tvungen Voldgift. De Erfaringer, vi har fra de Lande, hvor den har virket, giver aldeles ikke Indtryk af, at man derigennem kan naa til noget for Samfundet virkelig godt, og det viser sig ogsaa, at man i andre Lande mere og mere gaar over til at lægge Vægt paa Mæglingsinstitutionen.

Det, der foreslaas her, er faktisk ogsaa en Styrkelse af Mæglingsinstitutionen, af Forligsmandsinstitutionen. Den højtærede Minister har optaget de to Forslag, hvorom der særlig har været forhandlet i Udvalget i Henhold til Lockout-Loven, i §§ 7 og 8, og optaget dem paa den Maade, at han har fulgt det System med Hensyn til Afstemningsregler, som De samvirkende Fagforbund havde foreslaaet i Udvalget, men optaget Forslaget om Sammenkoblingen, saaledes som det, i hvert Fald i Princippet, var blevet foreslaaet af de Medlemmer, jeg omtalte før. Derigennem har den højtærede Minister sikret sig Tilslutning til det principielle, og derved har det ogsaa været muligt at faa skabt Enighed om de store Hovedprincipper: Opfyldelsen af § 3 i Lockout-Loven. Mit Parti er noget betænkeligt ved Forslaget, saaledes som det nu er formet, idet vi ikke mener, at man derigennem kan naa til at sikre Samfundets Interesser „paa behørig Maade“. Vi mener, at Afstemningsprocenterne burde have været højere, selv om man ogsaa for Afstemningsreglernes Vedkommende vilde bibeholde det fremsatte Princip, som blev tiltraadt af Folketinget og tillige kunde blive det her. Det beror selvfølgelig paa et Skøn, om man vil have den ene eller den anden Procentsats; men selv om den højtærede Socialminister har høvet de Procentsatser noget, som var foreslaaet af De samvirkende Fagforbund i Udvalgsbetænkningen, forekommer det os, at de endnu ligger for lavt. Det ser næsten ud, som om den højtærede Socialminister paa dette Punkt for meget har givet efter for det Pres, som De samvirkende Fagforbund aabenbart har lagt paa ham. Jeg vil i denne Forbindelse gerne nævne en Udtalelse af Forligsmanden, som findes i den Beretning, der var bilagt Lovforslaget ved